

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

НА ФОТО: СЕКРЕТАР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛГОСПУ ІМ. 40-РІЧЧЯ ВЛКСМ СВІТЛАНА ШАУЛОВА НА КОЛГОСПНОМУ ТОКУ.

ЖИВНА І РАЙКОМ

ОСОБИСТО КОЖЕН

І він не хоче сказати про те, що все організовано якнайкраще. І не збираються запевняти, що всі 1100 юнаків і дівчат, усі 12 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 158 екіпажів, зайнятих на жнивних, працюють, з повною віддачею сил. Він навіть проти того, щоб про них писали в газеті, бо район в обласному зведенні по косовиці та обмолоту хліба — не серед перших. Він не виправдується: мовляв, жнива в наших краях починаються найпізніше, а коли вийшли в поле — задощило. Але те, що він сказав про молодь району, таки стало приводом, щоб почати цей репортаж:

— Я не бачив байдужих, коли треба збирати хліб. Адже це — державне діло.

І йому, першому секретареві райкому комсомолу Андрію Складенку, не можна не повірити.

Вже тут, у кабінетах райкому, переконавшись, що всі «служби» спрямовано до одного — як би якнайшвидше і якнайкраще віджинувати. До десятої години ранку заповнюють таблицю змагання комбайнерів і шоферів, випускають фотозагати, визначають маршрути «прожектористів», вирішують, кому в першу чергу треба допомогти. А після десятої — всі райкомівці в степу, на токах, біля збиральних агрегатів — разом з молодими жінками,

І він, Андрій Складенко, закликає свій кабінет: у нього партійне доручення — в колгосп імені 40-річчя ВЛКСМ провести бесіду про проект нової Конституції СРСР. Та це потім, в обідню пору. А поки що — на елеватор, на хлібоприймальний пункт. Як ми пізніше довідалися, Складенко ще весною запропонував покласти райком на засіданні бюро району про те, як тут готуватися до приймання зерна новою прожатою (тоді ж ішлося й про підготовку збиральної техніки). Відтоді він щотижня появлявся в цьому колективі. Сорек днів — у надуручній час, навіть у суботу і неділю — 280 молодих робітників готували елеватор, складали приміщення. Секретар комітету комсомолу хлібоприймального пункту Валерій Ігнатюк керував ударними бригадами, які заасфальтували 60 тисяч квадратних метрів території свого господарства, реконструювали п'ять складів, посадили 4 тисячі молодих дерев і кущів троянд.

І ось тепер він доповідає Складенку:

— Працюють дві комсомольсько-молодіжні зміни. За кожні п'ять хвилин розвантажують 28 автомашин.

А на елеваторі — автоматика. Оператор Галина Макогора тримає зв'язок з усіма виробничими ділянками. Лаборантка Людмила Близнюк включає «Марс-150», і за кілька секунд машина «повідомляє» про те, яке зерно надійшло з поля. Чітко працюють усі підйомники і ваги, на всьому конвеєрі чіткий ритм.

Андрій дякує Ігнатюку за сумління. А мені пояснює:

— Тут лише директор вважається ветераном. Решта — молода гвардія — головний інженер, майстри, начальники змін, усі спеціалісти. Їм довірено таке дороге золото — п'ять тисяч тонн щодня прийматимуть.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ГЕКТАР — НА „ВІДМІННО“!

ТЕЛЕГРАМА

Колгосп
«Перше травня»
Петрівського району,
Віктору МИКОЛЕНКУ

Кожен день називає імена героїв комсомольської загінки, імена тих, хто не шкодує сил і вміня, щоб завершити косовицю ранніх зернових швидко і без втрат.

Ви першим серед молодих жнивників Кіровоградщини намолотили 10 000 центнерів хліба. Вітаємо з трудовою перемогою! Зичимо щедрого ужинку, успіхів у роботі.

Упевнені, що, наслідуючи Ваш приклад, молоді хлібороби області ще активніше розгорнуть трудове змагання, боротимуться за дострокове закінчення косовиці ранніх зернових.

ОБКОМ ЛКСМ УКРАЇНИ.

ЗЕЛЕНИМ ЖИВАМ —
КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

ДОБРА СПРАВА
ОЛЕКСАНДРІВ

Члени кормодобувного загону колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району, який очолює головний інженер господарства П. Т. Веретюк, вже заготовили на 320 тонн сінажу більше від запланованого. Нещодавно вони одержали подяку від парткому та правління колгоспу.

Разом з досвідченими механізаторами ударно трудяться на зеленій жнивній майдані, зокрема, комсомольці Олександр Кожухар і Олександр Тарануха. Перший косить зелену масу, другий трактором підвозить її на ферму. Обидва виконують норми на 105–110 процентів.

с. Тишківка
Добровеличківського району.

Л. ГІНДЕЦЬ.

НА
ПРИЗ
„ЗОЛОТИЙ
КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району «Колосом» косив ранні зернові на площі 349 гектарів, намолотив 10705 центнерів зерна.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району («Нива») — 233 гектари, 8208 центнерів.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району («Колос») — 244 гектари, 8088 центнерів зерна.

Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району («Нива») — 189 гектарів, 7763 центнери.

Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району («Колос») — 292 гектари, 7573 центнери.

Любомир ГАЙДУЧАК з колгоспу «Росія» Олександрівського району («Колос») — 233 гектари, 7753 центнери.

Олександр КОВАЛИК з колгоспу «Іскра» Новгородківського району («Нива») — 194 гектари, 7149 центнерів.

Микола САМОДІН з колгоспу імені Свердлова Олександрівського району («Колос») — 179 гектарів, 6744 центнери.

Микола ІВАНЕНКО з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району («Нива») — 193 гектари, 6583 центнери.

Іван СІРЕНЧЕНКО з Онуфріївського кінзаводу № 175 («Нива») — 181 гектар, 6445 центнерів.

Федір БОЙКО з колгоспу імені Кірова Долинського району (СК-4) — 165 гектарів, 6421 центнер.

ДОВЕДЕТЬСЯ ОБІЙТИ КОМІТЕТ

До цієї думки підвела мене робота із животною інформацією. Як начальник комсомольського штабу «Жнива-77», мені доводиться бути в центрі всього потоку повідомлень про косовицю і для косячильників, і для комбайнерів, і для трактористів. Члени штабу беруть на току. Бо сюди сходяться і звідси розходяться всі живі дороги. Для обробки інформації вистає година пізніше. За цей час у штабі випускають бюлетень, «блискавки». До восьмої години ми встигаємо доставити їх у поле: до комбайнів, трактористів. Особливо гарячі дні в понеділок, середу, п'ятницю, адже окрім усього, потрібно повідомити про хід змагання між молодими жнивниками ще й райком комсомолу. Члени штабу не пропускають жодного досягнення, жодного, нехай тимчасового, рекорду. І в цьому кооперуються з колгоспним штабом «Жнива-77».

Так, уважно стежили за роботою екіпажу «Колоса», очолюваного молодим комуністом

Антонієм Ковальчуком. Як тільки він разом зі своїм помічником Василем Чорним намолотили дві з половиною тисячі центнерів зерна, прямо в полі біля їхнього агрегату секретар партійної організації колгоспу Д. А. Стеценко вручив грамоту правління, парткому і комітету комсомолу. Ця подія відбулася тоді, коли з бункера висипався в кузов автомашини 2500-й центнер хліба.

Наступного дня на току із самого ранку — особливе поживлення: вчора, нарешті, була справжня живна погода і зерно навезли за пів години. Старшокласники, бачу, раді, що вдається сьогодні попрацювати по-справжньому. Старшокласники... Їх на току зайнято 15 чоловік. Майже все зерно пересушили, забуртували довели їм. Юнаки і дівчата всі процесії обробки зерна поставили на конвеєр. А ось як хто з них працює, чомусь ніхто не знає. Як же так вийшло? Адже у них дуже відповідальне завдання. Знали ж у комітеті комсомолу школи, що їхні співзачени працюватимуть на току? Безперечно. Чому ж тоді не ство-

рили з числа школярів, зайнятих на очисці зерна, позастатутної комсомольської організації, тимчасового комсомольсько-молодіжного колективу? Дізнаюся, що секретар комсомольської організації школи Анатолій Вітряк жодного разу не був на току. Тому й вийшло, що лишалися поза змаганням старшокласники — працівники току, рівноправні інші з усіма колгоспниками хлібороби.

Я новий комсерт — усього четвертий місяць як обраний мене на збори. Через недосвідченість не знала про те, що можна, як кажуть, обійти шкільний комітет комсомолу, тобто взяти ініціативу у свої руки і так організувати змагання між старшокласниками. Бачу тепер: доведеться це зробити. Не чекаю ж, поки жнива закінчатимуться.

С. ДОЛЕНКО,
секретар комсомольської організації, начальник комсомольського штабу «Жнива-77» колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району.

З ЧИМ ВИЇЗДИТИ В ПОЛЕ?

**ПРОБЛЕМИ, З ЯКИМИ
ЗІТКНУЛИСЯ МОЛОДІ
КООПЕРАТОРИ
КОМУНАЛЬНОГО
СІЛЬСЬКОГО
СПОЖИВНОГО
ТОВАРИСТВА**

Сидимо в затишному будинку на вулиці Гравевої, у кабінеті Станіслава Милоти. Некаданько розмовляємо.

— Справді, наша організація майже повністю молодіжна. Судити самі: головний бухгалтер Тетяна Коружа, економіст Галина Довгала, ревізор Лариса Сауленко, бухгалтер Ніна Стеценко, заступник голови ССТ по торгівлі Люба Яценюк, товарознавець Лариса Ковпак, майже всі продавці — комсомольці.

Про себе він нічого не каже. А тим часом отой бухгалтер, який Станіслав на початку нашої розмови зазначив, відсунув на край стола, арештований премовляв, що у Милоті сьогодні день народження. Дзвеніло три роки тому святочне товариство.

Словом, у комунальному товаристві ССТ.

— Як ми, кооператори, живемо? — На обличчя Станіслава лагідна ледь помітна іронія. — Передусім порушував графік роботи магазини у комунальному товаристві ССТ — Володимир, Дієскулівський. Поважливий, Софістичний. Тепер він працює в сільській місцевості по поштовій мережі. Це він, на колгоспників, практикує, що у Милоті сьогодні день народження. Дзвеніло три роки тому святочне товариство.

На якусь мить Станіслав замовкає, здається, він хоче ще щось додати, але не наважується.

Перший же віз поставив перед нами чимало проблем. Узяти хоча б таку. Приїжджаємо в поле з товаришами, а у людей грошей немає. Не приїжджали з дому. Немає грошей. Замовлення збираємо, домовляємося, коли ще зустрінемося в селі. Тепер плануємо подібні віздки разом з комсомольцями і складаємо агітпропаганду. Це й інші проблеми. Із них ми надалі розмовляємо з кооператорами.

Райса Тарасенко, Алла Говстова, Руслана Коваленко. Вони напередодні далися своїми турботами.

— Не поспішаймо в поле чи на ферму тоді, коли в магазині не беруть. Випадково кілька разів фінансовий посуд. Надавати гроші. Замовлення іше. Та ми з вами не одержуємо.

— І фарбу для підлоги замовляємо. Інакше й не дефіцит, але до нас не доставляють. Бити, як селяни, деякі — геть. Іх намагаються в магазині. І в полі. Життя. По крамничих ніколи ходити, а в полі, може б, і купити, так немає.

Жінкам давали посуд для консервування, кришки до банок, оцет.

— Не тільки. Політ великий на широкій хустці трикотажні, бавовняні вбрання.

У кожній фразі — турбота про людей, яких обслуговують, бачи, від неспроможності виконати замовлення жителів.

Мабуть, такі ж проблеми констатують не тільки кооператори Комунального товариства ССТ. Знаючи, де у лівому кутку Новоураїнського мікрорайону — сільська спілка товариств, обиралися ларьки. Чому? Аж багато чого з паленого «дефіциту» можна купити в Новоураїні. Чому ж не довозять деякі товари до сільських кооператорів?

М. ДУМНИЙ.

ОСОБИСТО КОЖЕН

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

щоб очистити, відрештувати, висунути і зберегти для кожного з нас.

У колгоспі «Жовтень» Андрій Скляренко знайомить мене з Галиною Коробкою, секретарем комсомольської організації. Вона одразу про новину:

— Є у нас комбайнер молодий — Володя Кизіля. Відремонтував комбайн, що його хотіли списати. Тепер за два дні три норми дає. Удома не ночує — постійно в селі. А знаєте чому? В селі майже йти дощ, а там, де він, — сухо. Там і чистіть хліпок.

Потім ще веселіше:

— Треба ж так статися: його прийняли кандидатом у члени партії. І його ж для першого заходу у партії — на обмолот валків.

Галина розповідає про жінців, а перед нею на столі — свій номер «Блисківки», в якому повідомляється про наднормові рейси шофера О. Срібного, О. Царенка, Л. Чудносського, про змагання двох комсомольсько-молодіжних агрегатів — Володимира Кизіля і Леоніда Комарова. Такі ж «Блисківки» в коридорі контори колгоспу, а поруч них — вітальні телеграми жінцям, фото-

газета, «Інформатор змагання жінців». Усе це зроблено в кількох примірниках — щоб і на тік, і до комбайнів, і в механізаторське містечко.

Побувавши біля комбайнів, ми вже збиралися вирушити на тік. Аж раптом Андрій запропонував:

— Давайте завернемо в сусідню бригаду, в село Зацігу. Там у нас хвора комсомолка, до ліжка прикута ось уже кілька місяців. Та Люда Пончук бореться за життя.

Завітали до хворої дівчини. Вона нам читас свої вірші. Про поле і яблуневий сад, про нову Конституцію, про Леніна.

Гей за лісом, за селом
Іби хтось мавиш вранці.
Ляється світло аж до ранку,
Аж то шне самобранку?
На комбайнах в листі шнур
Наші хлопці іспочини.

Усміхнено дивилась у вікно і дзвонувала знову:

...Невпинний вітер, голосом роздайся,
Розлинься добром для всіх
Пролетаріях...

Мій вітер до зір дорогу знайде...

Ми слухали дівчину, побоюючись сплоскати тишу. І я знову згадав слова Андрія Скляренка, які він сказав у райкомі: «Я не бачив байдужих, коли треба збирати хліб».

А Люда відклала на подушку зошит з віршами і мовила до Галі Коробки:

— Може, вам до стінгазети щось передати? Я про комбайнерів іще напишу. Як вони там? Мабуть, і вмилися їм ніколи?..

ПЕРЕД обідом — маршрут у колгосп імені 40-річчя ВЛКСМ.

— І це навіть символічно, що господарство з такою назвою очолюють молоді люди. Голова колгоспу Анатолій Чорноіваненко — молодий, секретар парткому Микола Квашенко — двадцятишестирічний, головний агроном Віктор Кислун — комсомольського віку.

...Зупинено п'ять збиральних агрегатів. Механізатори обідають. Андрій Скляренко починає коротеньку бесіду, культурнійці з районного Будинку культури дають незеликий концерт. Після обіду відпочивати ніколи — знову в гоні.

— От бачите, — каже Світлана Шаулова, секретар комітету комсомолу колгоспу, — за півдня вони майже норму виконали, а якби не дощ? Якби рекорди були, якби їм ніщо не заважало!

Рекорд один уже є — вирощено сорокацентнеровий урожай пшениці. А тепер кожну мить треба пантрувати. І пантрують усі. Поспішають комбайнери Ф. Замрій, В. Шевченко, І. Рибальченко, В. Юрченко, В. Візатенко, поспішають кухарки Марина Голіней, Оксана Могерняк. Капалється Галі Липка, Катя Стонога та інші їхні однокласниці, які прийшли на тік, щоб допомогти батькам. А Микола Квашенко, переконавшись, що в агітбесіді як слід розкрито всі «блисківки» і телеграми, перевіряє, як працює пост якості. Потім наздоганяє кіню оператора з Нозоміргорода Миколу Гельмана і просить:

— Нам би таку півку. Для сільського музею. Хай через сто років наші правнуки побачать, як ми хотіли бути багатими...

М. ШЕВЧУК.

Новоміргородський район.

Фото В. КОВПАКА.

На фото згорі: голова колгоспу Анатолій Кузьмич Чорноіваненко.

— Про молоді — наша перша турбота.

Агіткультбригада районного Будинку культури виступає на польовому стані.

ТРЕТІЙ СЕМЕСТР — ТРУДОВИЙ

У ЛЮБОМИРІВЦІ НЕ ЛЮБО-МИРНО

- «ЧЕКАЄМО БЕТОНУ...»
- ТЕЛЕВІЗОР... БЕЗ АНТЕНИ
- НОВИЙ «ДОСВІД»?

Райкомівський «газик» повернувся з одеського тракту на веселій асфальтовій шлях, що гладенько стелився аж до самого села Любомирівки Добровеличківського району, де на лівому схилі невеликої кам'янистої річки виділились будівлі. Це спецгосп по виробництву овець. Тут і працюють студенти будівельного загону «Дорожник-77» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Був полудень. Студенти обідали в місцевій їдальні. Обід був таким смачним і ситним, що ми навіть було подумали: он як тут у них все добре! Та на будівництві довелось почути зовсім інше.

Говорить Володимир Коваль, командир загону:

Нас двадцять п'ять бійців. Харчування й справді добре, не скарги. А от про роботу цього не скажеш. Щодня годинами доводиться чекати, поки підвезуть цементний розчин. Спочатку його возили чотири машини Добровеличківського міждержгоспбуду. Тепер усе робить лише одна машина. Тож і виходить, що з 25 бійців десять не мають що робити. Ми зверталися до виконроба міждержгоспбуду, і до голови місцевого колгоспу імені Жданова, щоб дали більше машин. Нам обіцяли. Та на тому все й кінчилось.

Група бетонників з десяти бійців працює окремо. Може, у них справи кращі? Підходимо до їхнього бригадира Олександра Проценка.

— Ми бетонуємо площадки для зберігання і сполучення кормів для овець, — каже Сашко, — але зараз, уже вкотре, змушені відпочивати — нема бетону. Ось і заїздя, виконроб поперевів, робота знайдеється тільки для п'яти чоловік. І так із самого початку. Обід готують поживні, смачні. Є де спати, ми навіть не скарги, що табуретки поламані, що простіні цвілі. (Недавно закупили в магазині нові, куди вони їх поклали?). Якби ж хоч роботою нас забезпечували. А то працюємо всього на третину наших можливостей.

Чи закінчиться на цьому всі біди молодих будівельників?

Може, справжній, не вимушений, відпочинок організовано куди краще роботи? Он і телевізор у хлопців стоїть...

— Так, телевізор нам і справді дали, — підтвердив Михайло Степаненко. — Сказали: «Дивіться на здоров'я!». Та коли ми попросили до нього ще й антену — розвели руками: чого нема, того нема. А раціоналізм, як взагалі не давали. «Напівфабрикатом» виявився душ. Збудували ми його самі, а ось труб для води й досі не підведено — нікому виконати зварювальні роботи.

Ні, не до такого третього семестру готувалися студенти! Але, може, керівництво Добровеличківської міждержгоспбуду великої організації та управління колгоспу імені Жданова й не винні ні в чому? Може, вони знають, як звести цегляну стіну без розчину, забити цеглою стіну без бетону, провезти воду в душ без труб? Редакція «Молодого комунара» просить їх якнайшвидше поділитися цим довідом, можливо, їм знадобиться й іншим. Чекаємо відповідей.

Рейдова бригада: А. КОРОЛЬ — інструктор оргвідділу райкому партії, М. НАШКО — перший секретар райкому ЛКСМУ, А. БЕЗКИЩЕНКО — секретар комітету комсомолу колгоспу імені Свердловського, В. ХИТРУК — позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

Добровеличківський район.

НАШ ОСНОВНИЙ ЗАКОН

«НОВА КОНСТИТУЦІЯ»

Під таким девізом у центральному лекторії міста Кіровограда пройшло громадсько-політичне читання присвячене 60-річчю Великого Жовтня.

У комсомольських організаціях міста йде змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня. І цілком законно, що в комсомольсько-молодіжних колективах юнаки і дівчата, обговорюючи проект нової Конституції СРСР, висловлюють своє бажання працювати ще краще. Тому, відзначаючи громадські політичні читання «Моя Конституція», перший секретар Кіровоградського міськкому ЛКСМУ Яків Бондарієв говорив про трудові подвиги молоді міста — відповідь на новий зив піклування партії та уряду. 142 комсомольсько-молодіжних колективів міста зобов'язали виконати план двох років п'ятирічки до 60-річчя Великого Жовтня. А бригада регуляторів цеху № 6 заводу радіовиробів, яку очолює Микола Рябенко, з дня роботи траєкторного П'яного рапортувала про дострокове виконання плану двох з половиною років п'ятирічки. До 60-річчя Великого Жовтня бригада зобов'язалась дати план трьох років п'ятирічки. На календарі комсомольсько-молодіжної бригади різальничого металу заводу «Червоний зір» — березень 1978 року. Обговорюючи проект нової Конституції СРСР, ватажок цієї бригади Леонід Артеменко сказав: «З гордістю почуваш себе громадянином великої держави, яка гарантує справді вільний розвиток особи, дає можливість працювати в міру сил і таланту, приносити користь суспільству, повною мірою черпати натхнення зі скарбниці культури науки».

Тож на громадсько-політичному читанні нова зайшла в першу чергу про ділову відповідальність молоді на те піклування про молоді покоління, про яке чітко сказано у проекті Конституції СРСР: «Професійні сили, Рада Союзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді, кооперативні та інші масові громадські організації відновлюють до своїх статутних завдань, беруть участь в управлінні державними і громадськими справами, в розвитку політичних господарств, і соціально-культурних питань».

Коротко ознайомив учасників громадсько-політичного читання з основними положеннями проекту нової Конституції СРСР лектор обласної організації товариства «Знання», член обласного суду Володимир Іванович Фросяк.

Анатолій Васильович Зайцев, ветеран комсомолу, розповів молодим слухачам про патріотичне піднесення, яке панувало в країні під час прийняття Конституції 1936 року, учасником проекту обговорення якої він був.

Важко й авторитетно висловив своє схвалення розділу 4 проекту нової Конституції СРСР, розділу, де йдеться про послідовне проведення ленінської політики миру, Олексій Кирилович Гарлінський, учасник визволення Кіровограда, генерал-майор артилерії, кандидат військових наук, гість з Москви.

По закінченні було переглянуто новий художній фільм «Неповоротливий».

Л. ОСОКІНА.

На лінії читач-газета

ДОЗВІЛ НА... КОХАННЯ

ОГЛЯД ЛІСТІВ

Перше кохання не завжди буває останнім, останнє часто буває першим... Але як відірвати оте справжнє від надуманого, породженого швидше бажанням бути коханим і кохати? Вічне питання для юних. У них — перше кохання, у батьків — псувача гришом та дочку, сина. Не відразу скажеш, кому й співчувати... Мабуть, дорослим: у них же-таки гурботи... Добре в тих сім'ях, де розуміють, що до сина чи дочки прийшло перше почуття, і стримуються від прагнення втрутитися, вилупити, «врятувати» дитину... Легше заборонити, покарати, не пустити на побачення... Особливо тоді, коли немає душевного контакту з дитиною, коли батьки неспроможні поставитись до першого почуття з терпінням, доброзичливістю...

Ціна грубого втручання дорослих — недовір'я, неприязнь, а то й образа, які породжують упертість, зневагу цінним...

«Назавсім у дитинстві... Є хлопця, до якого я не байу-жа. Жити в різних селах. Навіть 21 рік. Ми кохалися одне одного, хочемо бути вірними цьому почуттю, прожити його через наше життя. Але наперекір нам іде моя мама. Вона забороняє мені з ним зустрічатися...»

Гли дитини, поки зелена, вчи дитину, поки мала... Река йдуть, дочка дорослішає. Чи не час би давати їй змогу аналізувати свої вчинки, не користуватися готовими маминими вказівками, яких, до речі, дочка не слухає і не вважає їх правдивими?

Давайте помірковано. Сьогодні мати десятикласниці Н. з Юртки не пустить її на побачення, а згодом дочка зійде заміж за «спадкоємця» юнака. Матері він, можливо, й подобатиметься. Та чи зможе з ним жити й бути щасливою дитиною?

«Незважаючи на те, що мамі до вдоволюбства, але дорога в життя прокладена мені, а не матері. І як я можу залишити дорогу мені людину? Мама лише раз бачила свого коханого, тож зовсім не знає його... А він прости, скромний юнак, добрий і працьовитий...»

Сімнадцятирічній просить поради, ділитися своїми печальми. Радити щось у такому чи іншому конкретному випадку важко. Хіба що можна відповісти словами з іншого листа на цю ж тему.

«Людині треба боротися за своє щастя. Кохання повинне бути чистим, як садові радости захоплених, що зустрічаються після довгої розлуки, як ранкова роса на траві...» Так пише Ірина ОЛІВНИК з Голосинського району. Ми з нею згодні.

Нам завется, що деякі батьки вбачають у першому шлюбному коханні лише... розбещеність. Але ж це не так!

Не можна заборонити бачити сонце, милуватися квітами, відчувати ніжність. Бо саме з цього плететься мереживо першого кохання.

«Гра на почуттях. Саме так ставало я питання і не спадкоємця на нього відповіді», — пише Наталія Матоза, учениця одного з кіровоградських технікумів. Її лист. листи Валентини В. з Олександрії, В. Гелзя, Васи П. з Кіровограда, Д. Александрова з Митрофанівки та багато інших наших читачів... У них ідеться про вірність і зраду, про культуру почуттів...

Короткочасна розлука — і кохання йже й не було. Перший рік спільного життя після шлюбу... завага про розлучення. Втручання батьків у життя молодого подружжя... Ось теми десятків листів, що надходять до редакції.

Стародавні греки зображали міфічного покровителя шлюбу Гіменей в образі юнака, прикрашеного гірляндами з квітів, зі смолоскином у руці. Символіка така: поки палає емоційне кохання, зберігаються і шлюб і квіти, що прикрашають його.

Без кохання немає сім'ї, розлука ж лише зміцнює почуття. Тимчасова розлука корисна, бо постійне спілкування породжує надмірність, одноманітність. Найкраще сказав про це Марк у листі до дружини:

«Моя любов до тебе, досить тобі опинитися далеко від мене, зустріти таку, якою гоню є насирати, у вигаді величчя: а він зосереджується вся моя духовна енергія і вся сила моїх почуттів. Я знову починаю себе людинкою з повною розуміння слова, бо переживаю невичесну пристрасність, безперечно, на світі багато жінок і деякі з них прекрасні... Але де мені, знайти це обличчя, коли риса, навіть кожна зморшка якого пробуджує в мене найвищі й найчудовіші сподівання мого життя?..»

Багатою таким кореспондентам одєї уривок з листа Марка буде найкращою відповіддю на всі їхні запитання.

Майже дві третини листів про кохання — анонімні. І хоча в них іноді стаються досить важливі проблеми, редакція не зможе використати їх на сторінках газети. Немає у кого уточнити деякі факти, подробиці. Тож не дивуйтеся, якщо в сьогоднішньому огляді ми не згадали про ваш лист, що не був підписаний навіть ініціалами.

Без сонця немає тепла, без любові немає життя. Чи темні хвилини і хвилюватиме юні серця вічно.

Редакція дякує всім, хто прислав нам свої листи, поділившись своїми радощами і турботами. Але розмови про кохання, культуру почуттів ми не закінчуємо.

Бо де немає кохання, там немає й радості. А чи варто жити, не пізнавши радості?

Ю. ДМИТРЕНКО.

ЧИТАЧ
ДІЛИТЬСЯ
РОЗДУМАМИ

ЦІ „БЕЗГРІШНІ“ ПАСАЖИРИ

Читаючи замітки про роботу обласного транспорту, я теж вирішив написати про один випадок.

23 квітня цього року на рейс за маршрутом Кіровоград — Долинська (зід-правлення з Кіровограда о 13 годині) всі квитки в касі було вже продано. Відправляючи автобус, черговий диспетчер виявила в салоні пасажирку без квитка.

Час ішов, автобус стояв. У розмову втрутилися інші пасажирки і водій. Та пасажирка була невблаганна. Водій знервувався і не знав уже, що йому й чинити. Диспетчер викликала начальника автовокзалу. Лише через 35 хвилин автобус вирушив у дорогу.

Цей прикрий випадок мимозолі наводить на думку про безпеку руху на шляхах.

П'яного водія не можна допускати до керування транспортом. Це так. Але ж після описаного вище дорожнього «сюрпризу», водієві потрібно чимало часу для самозаспокоєння. А ми, пасажирки, часто чим нехтуємо і не цінуємо ні настроя, ні здоров'я водія.

Враховуючи такі, або ж подібні обставини і наслідки, що можуть бути, пасажирів теж потрібно «ставити в рамки» не умоглядними, а більш дієвими методами.

Думаю, що зі мною погодяться всі пасажирки, які їхали цим рейсом, і водій автобуса 49-36 КДК.

М. ТИШКО.
с. Молодіжне
Долинського району.

ЦЕ БУЛО у нас на Кіровоградщині в грізному 1941-му.

Після бою, що тривав дві доби, настала незвична тиша. Марія вийшла зі сховища і почула на березі незвичайний стогін. Швидко пішла туди і побачила хлопчика років двох. Він був поранений. Жінка забрала його, принесла додому.

У Марії своїх семеро, чоловік на фронті, та вона залишила Тольку у себе.

Закінчилася війна. Не повернувся додому Марії чоловік. Виховувала і своїх, і чужу дитину.

Виріс названий син, закінчив сільську школу, вестехнікум. Став працювати.

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

СИН ДВОХ МАТЕРІВ

Ось тоді, після тривалих розшуків, сина знайшла рідна мати.

Евакуюючись на схід, попала вона з сином під артилерійський обстріл, була тяжко поранена. Її підібрав санчастин. Коли опри-томніла, сина поруч не було.

Таких нещасних матерів у той час були тисячі. Вона шукала сина, шукала дозвіл рости — і знайшла.

А син? Він щиро вдячний обом, однак і їх любить, бо одна народила, а друга виростила й виховала. І для обох він — син...

Згадав я цей випадок, читаючи статтю «Виріс одиницею». Просто не віриться, що в нашій країні є ще такі горе-татусі.

У мене два сини, дві доньки. Ми з чоловіком їх виростили, виховали, азначили. Затрат не лічили. Адже це наш, батьківський обов'язок. Наші діти всі геть працюють, і вони нас не цураються. А як же інакше!

К. ЖИЖЕНКО.
с. Кропивницьке,
Нізовоукраїнського району.

Читає про своїх земляків

ДОРУЧАЄТЬСЯ ЛЮБАРСЬКОМУ...

З історії організації бібліотеки імені Н. К. Крупської

Ворота були відчинені, і демонстрації вийшли на територію заводу Електро. Вони не помітили, як хтось поспіхом замкнув ворота зовні. А від корпусів підприємства мчали з перекошеними від люти обличчями чорнотелі з металевими прутками в руках...

Яків Любарський, робітник палітурної майстерні, йшов у другій шерензі. Страшної сили удар в обличчя відкинув його на брук...

Надвечір дружина сторожа помітила, що складена в кутку подвір'я гора трупів ворухнеться. «Боже ж мій! — скрикнула. — Чи живий хто?»

Через сім місяців заарештованого Любарського з-під трупів, захопленого сторожем.

Коли стемніло, Яків добрався додому... Таким було в 1905-му перше бойове хрещення одного з активних учасників марксистських гуртків у Єлисаветграді, зовсім ще молодого хлопчини, який вступив у вир революційних подій.

1919 року Любарський разом із сім'єю інших робітників та службовців Єлисаветградської друкарні евакуювалися в Москву. Там Яків працював на базі агітпункту, яка розмістилася на Савеловському вокзалі. Ще будучи палітурником, Любарський багато читав, і тепер йому це заподобалося. Він комплектував бібліотеку для агітпункту.

Бібліотеку справу в країні очолювала Н. К. Крупська. Любарському часто доводилося бути у неї...

Коли Червона Армія визволила Україну, сім'я Любарських повернулася до Єлисаветграда. Яків привіз із собою багато цінних книг і лист Н. К. Крупської, в якому йому доручалась організація місцевої бібліотеки. У створенні цієї бібліотеки з 1920 року і майже до кінця свого життя Я. І. Любарський працював завідуючим. При цьому ж Єлисаветградській міській бібліотеці було присвоєно ім'я Надії Костянтинівни Крупської.

Звичайно, тепер одна з найбільших бібліотек в області змінилася незрозуміло. Незрозуміло зріс її книжковий фонд. Але про те, що починалася вона з бібліотеки, подарованої Н. К. Крупської, кіровоградці згадують з гордістю.

М. ШВАРЦБУРГ.

На фото: Я. ЛЮБАРСЬКИЙ.

ЛЕГКО, ЗРУЧНО, КРАСИВО

кою, кольоровою фурнітурою. Спортивна блуза, комбінезон — відправні джерела при створенні сучасного повсякденного одягу з джинсових тканин. Віддані кокетки, носки, що заплітаються, зашнуровані лінійні плащі, погоні, клаптики на рукавах, м'які зборки з-під кокетки, велика кількість стрічок — ці елементи моди характерні в моделях для молоді.

Бірюки — не парадне убрання, але для повсякдення, прогулянок і туристських походів вони незамінні.

Мода сьогодні стала значно іншим, демократичнішою. Вона закликає кожного взяти участь у пошуку власного стилю, характеру в одязі. І при цьому ніхто не пристосовується до моди, а підпорядковує її своїй індивідуальності в ім'я торжества гармонії.

Щодо молоді та вона, зберігаючи властиву їй динаміку, пошуку, утверджує у своєму одязі спортивно-романтич-

ний стиль, героїку буднів, стрімку фантазію. Одні частіше комбінують, привносять різноманітність форм і кольорів. Багатобарвність не стомлює, а скоріше милує око. Окремі елементи запозичують молоді з старшого покоління — насамперед умілих носити одні; дивлячись — підкреслену жіночість, тобто — сувору мужність. Мабуть, так і повинно бути, бо старше покоління зобов'язане у всьому показувати приклад для молоді і не обмежувати її фантазії, а розвивати.

Мода — не тільки невіддільна частка в розв'язанні проблем культури одягу, етики у пошуку гармонії змісту і форми, який відображає естетичний критерій нашого часу і нашого суспільства.

М. КРИЩЕНКО,
старший художник-модельєр фабрики «Індустриальна».

Мод. автора.

ХИТІ
ПІД
ОДЯГОМ

ТЕАТР

ЩЕ ОДНА
ЗУСТРІЧ

Літо для театрів — пора гастролей, для глядачів — час активного знайомства з різними театральними колективами. Нинішнього року кіровоградці переглянули вистави Костромського й Лилецького драматичних театрів. І ось ще одна зустріч. Театральні афіші на вулицях міста повідомляють про те, що в приміщенні театру імені М. Л. Кропивницького почалися гастролі Криворізького державного російського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.

Ще цими днями біля службових дверей театру робітники сцени розвантажували машини з декораціями. Тут були і родинні герби з «Маріци», і різьблені меблі з «Веселого едоу», і скрині для одягу з «Одруження», і гармати з вистави «Дами і гусари», і деталі сучасного інтер'єра з вистави «Ромео — мій сусід» та багато інших значущих і подібних несподіваних предметів, які на сцені, заєднані зусиллями багатьох людей театральних професій, створюють художній образ спектаклю. Вчора оперетою І. Кальмана «Маріца» ми відкрили свої гастролі в Кіровограді.

Під час гастролей театр покаже дев'ять вистав. Серед них — музична героїчна комедія «Третя весна» Г. Портнова, яку театр присвятив 60-річчю Радянської влади, «Одруження» М. Гоголя, сучасна драма О. Сосіна «Неділя — день для себе».

Захоплюючи своєю музичністю, поетичністю, яскравою святковістю, впевнено йде на наші сцени популярний жанр оперети. В дні гастролей глядачі ознайомляться з оперетами І. Кальмана, Ф. Легара, М. Стрельникова. Сучасний музичний репертуар представлений творами Л. Соліна, Р. Гаджієва, О. Фельцмана. Юні глядачі подивляться казки «Про злих брехунів і чотирьох сміливців» та «Веселий маскарад».

На ящиках з театральними костюмами, котрі, як і декорації, нещодавно вносили в приміщення, — написі: Бердянськ, Харків. Це міста, де нинішнього літа колектив побував на гастролі. У пам'яті про них лишилися живе дихання залу для глядачів — то за-

тихає, то збурене дружніми оплесками, цікаві знайомства під час творчих зустрічей на підприємствах.

У Кіровоград Криворізький театр приїжджає не вперше. Ця обставина додає до радості зустрічі зі старими знайомими особливу відповідальність. Хочеться, щоб на наших виставах, як і раніше, був присутній елемент відкриття, відкриття спектаклю, музики, цікавої акторської індивідуальності.

Л. КОСТЕНКО,
помічник головного режисера
по літературній частині
Криворізького державного російського
музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка.

На знімку: сцена з вистави «Третя весна».

Фото В. ЗАТКИ.

„Зірка“ —
„Шахтар“ —
1:0

Зустріч з аутсайдером — хочеш не хочеш — часто підсвідомо заспокоює. Горлівський «Шахтар» замикав турнірну таблицю другої зони і «Зірка», певно ж, розраховувала на більше, ніж на 1:0. Та, як це буває, аутсайдер виявився задирикуватим. І в переносному, і в прямому розумінні, бо гостро контратакуючи, гості часто компенсували грубість слабку техніку Кіровоградці ж мали перевагу саме за рахунок кращого володіння м'ячем. Біля воріт гостей вони розігрували хитромудрі багатогодовки, які завершувалися красивими, але, на жаль, неточними ударами. Спочатку господарі діями розсудливо і спокійно, мовби не сумніваючись у тому, що голи обов'язково будуть. Та спливав час першого тайму, а бажаного голу все не було. Удар Самойлова, Касьянова, Кіхасова, Морозова не досягали цілі. Лише на 40-й хвилині трійка форвардів

«Зірки»: Самойлов, Морозов і Касьянов стрілом увірвалися з м'ячем у штрафний майданчик гостей. Перекинутий Самойловим через воротаря м'яч, вкотився у ворота. Цей гол виявився єдиним у матчі. Правда, у другому таймі кіровоградці мали реальну можливість збільшити рахунок з пенальті. На цей раз «спробував щастя» В. Хропов і... влучив у воротаря. Все-таки шкода, що у «Зірки» немає спеціаліста по пробиттю одинадцятиметрових.

Завершення матчу наші земляки провели значно слабкіше. Вони зменшили натиск на ворота «Шахтаря». Гості ж примусили похвилюватися за остаточний результат матчу. Вони пробили кілька гострих атак.

Після матчу з «Шахтарем» «Зірка» набрала 30 очок і піднялася на сьому сходинку турнірної таблиці.

М. СОМОВ.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

3 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. Документальний фільм «Челябінська» 10.05 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 1 серія. 11.10 — К. т. Художній телефільм «Літо радювого Дедова». 14.00 — Документальний телефільм. 14.35 — Зустріч з письменником К. Н. Думовим. 15.30 — Короткометражні фільми. 17.15 — К. т. «Вітуйтесь, сурмаці!». 18.00 — Кіровоградська жиніве. (Кіровоград). 18.15 — К. т. «У кожній малюнку — сонце». 18.30 — Ю. Ю. Концерт для скрипки з оркестром. 19.15 — К. т. «Людина і закон». 19.45 — К. т. «Спортлото». 19.55 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Чорноморський акорд». Мистецтво — історія жив. 22.40 — Новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Для дітей. «Зачарований шапко-мастер». Вистава. 11.00 — Новини. 11.10 — «Пісні про моряків». 11.45 — «Шоу-шоу». 12.00 — «Закон нашого життя». 12.30 — «Народні таланти». Концерт. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Сільськогосподарський тиждень». 18.45 — «Ліричні мелодії». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Наша біографія. Рік 1957». 20.45 — «Час». 21.00 — Вечір поезії В. Федорова в концертній студії Останіно. 22.35 — «Сніває В. Будиліна». По закінченні —

ЧЕТВЕР

4 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Симфонічна казка С. Прокоф'єва «Петрик і Вовк». 10.00 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 2 серія. 11.05 — К. т. «Наша біографія. Рік 1958». 11.10 — Документальний фільм. 15.05 — «Як знайомимося з природою». 15.30 — «Теоретич-

А. Барто. 16.15 — К. т. «Випадки». 16.45 — К. т. «Шахова школа». 17.15 — К. т. «1 друг. і червоник — кіно». До підсумків конкурсу дитячих фільмів на X Міжнародному фестивалі в Москві. 18.00 — «Обговорюємо проєкт Конституції» (Кіровоград). 18.15 — К. т. Відкриття Всесоюзного заходу трюнових об'єднань. 19.25 — К. т. «Бесіди про проєкт Конституції». Передача 2. 19.55 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Театральне фойє». (Кіровоград). 22.30 — Документальний фільм про спорт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 — «Славою опані». 17.05 — Для школярів. «Садіот Жолтир». 17.40 — «Золоті Зірки України». Кінопарис. 18.00 — «Містам і селам України бути зраковими». 18.30 — Концерт популярної оперної музики. 18.50 — Бесіда лікарів. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР». 19.50 — М. Шагров. «Моя любов на третьому курсі». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.30 — Продовження вистави. В перерві — новини. 23.10 — «Україна жиніве».

П'ЯТНИЦЯ

5 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Веселі конкурси». 10.00 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 3 серія. 11.05 — К. т. Документальний телефільм «Ковалевська». 11.45 — Науково-популярні фільми. 15.15 — «Композитор Д. Шостакович». 15.55 — Фільм «Пригоди Тома Кляксона». 17.00 — «Пітиричка ефективності і якості». Харківський завод пускових двигунів. 17.30 — «На шкільних шпиртах». 18.00 — «Кіровоградщина жиніве». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Мультифільм «Сказання про Ігоря похода». 18.46 — К. т. Виставка книг зарубіжних авторів, виданих в СРСР 1917 — 1977 рр. 19.10 — К. т. «Шопеніана». Вистава. 19.45 — К. т. «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР». 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1960». 21.00 — «Час». 21.30 — Документальний фільм. 22.10 — К. т. Бєсрада програма. 23.10 — К. т. «Вігріла над Балтикою». Репортаж про Всесоюзні гри крєйсерських яхт на кубок Балтійського моря. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Павлівські казки». (Кірово-

град на Республіканське телебачення). 10.20 — Документальний фільм телестудії країни. 11.00 — Новини. 11.15 — Кінопрограма «По річці країни». 17.00 — «Москва і москвичі». 17.30 — «Вісерики». 18.00 — «Основи Закону Вітчизни». 18.30 — Реклама, оголошення. 19.00 — Вісті. 19.30 — Мультифільм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Як Вас тепер називають?». 23.10 — «Україна жиніве». 23.25 — Новини.

СУБОГА

6 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Музична казка «Малюнок Чікі». 10.00 — К. т. «Далі вє, батьки». 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.05 — «Більше хороших товарів». 11.35 — К. т. «Розповіді про художників». 12.05 — К. т. Концерт вокального ансамблю «Канон». (Латвія). 12.30 — К. т. Мультифільм «Знайомтесь — вулиця». 12.35 — К. т. «Природа і людина». 13.05 — К. т. «Літературні читання». А. Платонов. «У прекрасному і шаленому світі». 13.40 — К. т. Камерна музика С. Рахманінова. 14.15 — К. т. «Спортлото». 14.25 — К. т. «Здоров'я». 11.55 — К. т. Фільм «Народ аїле». 16.15 — К. т. «Очевидне — неймовірне». 17.15 — К. т. «У нашому домі». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Мультифільм. 18.40 — К. т. Документальний фільм «Донецька». 19.15 — К. т. «Пісня-77». 19.46 — К. т. «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР». 19.55 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Кінопарис». 23.00 — К. т. «Мелодії і ритми зарубіжної естради». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Ростик у дрімучому лісі». Вистава. 11.00 — Новини. 11.15 — Суботній репортаж. «Залізничники». 11.45 — Для дітей. Телефільм «Дітка боїться шаста не бити». 14.00 — «Галузі» лєдївї проблємї. В передодї бере участь міністр лєсївї і дєлєлєобробнї промїсловїстї УРСР І. І. Грушевський. 14.45 — «Славою опані». 15.15 — «Палітра». 15.45 — «Екран молодих». 16.30 — «Олівець-малюєць». 17.00 — Документальний фільм «Орієнтир часу». 17.55 — Зустріч артистів Київського державного академічного театру імені Івана Франка з хлєбобобамї Дніпропетровщини. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР».

(Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.45 — «Наша біографія. Рік 1958». 20.15 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «День шастї». 23.05 — «Україна жиніве». 23.20 — Новини.

НЕДІЛЯ

7 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 4 серія. 12.05 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — К. т. Фільм «Сільська епіголка». 15.25 — К. т. Документальний телефільм «Один рядок плачу». 16.15 — К. т. «Сьогодні — Всесоюзний день залізничників». Виступ міністра шахів сподушення СРСР І. Г. Павловського. 16.30 — К. т. «Антологія радянської пісні». 16.55 — К. т. «Міжнародна панорама». 17.25 — К. т. Документальний телефільм «Спідкосміч». 18.00 — Новини. 18.20 — К. т. Кіножурнал «Фіталь». 18.30 — К. т. «Клуб кінолюбників». 19.30 — К. т. «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР». 20.00 — Телевізійна «Джентльменська» ніч на повзозі. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт, присвячений Всесоюзному дню залізничників. 22.30 — Співотна програма. К. т. Чемпіонат Європи з тенісу. (Югославія). Чемпіонат СРСР з дзю-до. (Баку). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Сьогодні — День залізничників». Кінопрограма. 11.05 — «Обговорюємо проєкт Конституції СРСР». 11.20 — Мультифільм для дітей. 11.40 — «Малювання Україна». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 12.10 — Для дітей. «Веселі потки». 12.30 — «Сьогодні — Всесоюзний день залізничників». «Екран молодих». 13.30 — Фільм-концерт «Болеро». 13.50 — «Сонечко». 14.30 — «Слава солдатська». 15.25 — Виступає карельський естрадний ансамбль «Русская удаля». 16.20 — О. Островський. «Свої люди — поквитамось». Телевізійна. 18.30 — «Зустрічі з німець». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Перший Всесоюзний фестиваль самодіяльного художнього творчості трудящих». Хмельницька область. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Художній фільм «Рекорд». 22.35 — «Україна жиніве». 22.50 — Новини.

Кіровоградське професійне
торговецьке училище

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавець продовольчих і промислових товарів (на базі 8 і 10 класів);

касір продовольчих і промислових товарів (на базі 10 класів).

Приймання документів — з 15 травня.

Строк навчання: на базі 8 класів — 2 роки; на базі 10 класів — 1 рік.

До заяви на ім'я директора вступники додають атестат або свідоцтво про закінчення школи (оригінал), свідоцтво про народження (копія), довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання, 4 фотокартки (розмір 3x4 см).

Учні приймають без екзаменів. Особи, зараховані до училища, одержують стипендію в розмірі 32 крб. а воїни, звільнені в запас — 60 крб. на місяць.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Василіни, 5. Телефон: 4-14-83, 4-14-85.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська школа-інтернат
ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

У І, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X КЛАСІ

Школа працює за кабінетною системою, має 24 добре обладнаних кабінети, спортивний зал та стадіон.

Учні, що закінчують 10 класів, одержують одну із спеціальностей: токаря, штукатур-малюра, кулінара, столяра-верстатника, швеї, снуксара.

В деяких випадках батьки користуються пільгами в сплаті за утримання дітей в школі, перевага надається при інших рівних умовах учням 9-х класів.

Адреса школи: м. Кіровоград, вул. Коропенка, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ в Кіровограді. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.

ПОГОДА

Вдень 2 серпня на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза, можливо град. Вітер південний, з переходом на західний. 3—12 метрів на секунду, при грозі — шквальні посили до 15—20 метрів на секунду. Температура повітря по області 26—31, по місту 28 градусів тепла.

За даними Українського бюро погоди 3 серпня очікується мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер західний 7—12 метрів на секунду, температура повітря вночі 10—15, удень 19—24 градуси тепла.